

Інформативна доповідь, нарис праці нової управи на діловий 1986-87 рік і товариська зустріч були програмою Ширших сходин діт-роїтського відділу ТУІА в п'ятницю, 19-го вересня ц. р., в приміщенні Українського Села у Воррені, Миш.

Започатковуючи новий рік діяльності, новообранний голова відділу інж. Л. Гевко правитав членів, їхні родини та гостей, мешканців української оселі. Він коротко звітнував про план праці відділу, новини із централі і потребу нових фондів для виконання управовою намічених проєктів. У своєму зверненні до членів відділу, Гевко зокрема торкнувся ролі українського інженера і тих спроможностей, які стоять до диспозиції професіоналістам і науковцям у вільному світі. Тут є нагода засобів, доступ до науки і необмежені можливості. Український інженер у вільному світі є свободний виконувати свої завдання із власної ініціати і згідно з особистими здібностями. Подібні обставини не існують в професійній діяльності наших колег інженерів на Україні, а говорячи про національну ідентичність, назва інженера українця все скривається під советським окресленням. Тому, сказав Л. Гевко, наше товариство повинно присвятити особливу увагу видавничій діяльності, щоб запобігти ш браки, які постали через відсутність технічних публікацій української мови на Україні і акції виправлення

Сходина ТУІА Відділу Дітройт

фальшивих інформацій про наших інженерів і науковців, включно із наших лавреатом нагороди Нобеля, яких світ знає як росіян, німців чи поляків.

Як вже раніше повідомлено в Бюлетені ч. 157 із літа 1986, в нашому відділі створено Дослідчу комісію, завданням якої є провести дослід над національним походженням і науковими досягненнями визначних українських вчених і старатись включати правильні інформації у світові енциклопедії і технічних реєстрах.

Веденням дальшої програми займався господар вечора і імпрезовий референт інж. Б. Кордуба. Він представив д-ра Серафину, який хотів поділитись спостереженнями туриста із відвідин екзотичного континенту Південної Америки. Для ілюстрації красивих і зображення віддалі подорожі (6,500 миль від Дітройту до Буйнос Айресу) А. Серафін виготовив відповідну карту Південної Америки і чимало прозорок із визначних місць, історичних пам'яток і руйн-залишків оригінальної цивілізації цього континенту.

Першою зупинкою після виліту із Маямі була Бразилія, п'ята найбільша країна світу, із 120-мільйоновим населенням, в якому знаходиться 160-тисячне українське поселення, третє найбільше зосередження у вільному світі по ЗСА і Канаді. Наші туристи, Олесь і його дружина Зеня, відвідали місто Ріо-де-Жанейро, і там подавали величаву статую Христа Спасителя (38 метрів висоти) і цікаву форму гору Шугерлоуф 390 метрів висотою. На пограниччі Бразилії, Аргентини і Парагваю вони заходились погуляти воднопадом Ігуазу, який вищий від Ніагари і простягається дві і півмилі, на довжині якої є 275 індивідуальних водопадів. Відтак подорож продовжувалась по Парагваю, де наші подорожувачі спостерегли помітну убогість населення, засмічені вулиці, але зате велику популярність газарових ігор в казинох міст.

Прибувши, однак, до Аргентини, А. Серафін і його дружина п-ї Зеня помітили значну різницю. Вища життєва стопа, чистота довкілля, безпека, елегантність ресторанів, крамниць і театрів давали доказ впливу європейської цивілізації. Це було помітним на вулицях міста, по вигляді мешканців, стилі життє і архітектури будинків, що часто нагадувало місто Париж.

В Буенос Айресі знаходиться українська католицька катедр, де наші туристи мали нагоду відвідати її пароху о. Грасимовича. Наступною країною було Перу з її столицею Ліма. Сама країна не зробила позитивного враження на американських туристів, в групі яких був наш доповідач і його дружина. До цього часу лийно причинився надзвичайний поліцейський стан, який запанував із приїздом цієї групи до Ліма. (А. Серафін рішучо заперечує, що це мало до діла з його особою і червоною спортовою сорочкою, яку він носив під час подорожі.

Ігор Козак

Платне пол. огол. Платне пол. огол.

ЗУСТРІЧ УКРАЇНЦІ за Д'АМАТО

Місце: Аудиторія Школи св. Юра 215 Схід 6-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Час: Субота, 25-го жовтня 1986 року в год. 1-й по пол.

Головний промовець: Сенатор Д'Амато Комітет Українці за Д'Амато

І торкнув їй спокій віч. Спід спльози з пльз зівтерши. І КАЛІНЕЦЬ

Катруся Зарицька Сорока

ПЛАСТУНКА, ЧЛЕН ОУН, ПОЛІТИЧНИЙ В'ЯЗЕНЬ

Вечір з присвятою відбудеться в суботу, 22-го листопада 1986 року в Українському Інституті Америки в Нью Йорку при 2 Іст 79-та вул.

Початок о год. 5-й веч.

Пластовий Курінь „Верховинки“

в неділю 26-го жовтня 1986 року Початок: 10:00 години на поштовій Парковій Св. Арх. Михайла 1011 1st Street Нью-Йорк, штат Нью-Йорк

Виступ: Танцювальний ансамбль „Волошки“ оркестра „Харпасті“

Спортивні гри: Баскетбол, волейбол, теніс, настільний теніс

Вечерня ватра

Вступ: 14:00 год. особи. Діти до 12 років безплатно

Печення БаРаболі

Місто Ліма — столиця Перу, та все ж таки брудне і заселене „економічно-низькою класою людей. Як в цілій Південній Америці, так і тут помітною характеристикою суспільства Південної Америки є виразно зарисована структура каст. Найцікавішою атракцією Перу є її оригінальна цивілізація. Можна бачити тут залишки-руїни культури Інків, які у розквіті свого розквіту, в роках 1487-1525, пишались найвищим рівнем цивілізації в західній півкулі світу. На висоті 12,079 стіп існувало колишнє місто Кузко, столиця імперії Інків, які перед знищенням іспанськими найзніжками нараховували вісім мільйонів. Дві години їзди від Кузко туристи відвідали руїни релігійного центру Інків і сховище від іспанців до жінок; місто Мачу-Пічу, полегшене на висоті 7,315 стіп і віднайдено аж в 1911 році дослідником університету Єйль проф. Павелем. Між іншим, висота положення цих двох місць і нижча пропорція кінця в т. зв. рідкому повітрі спричинили нашим туристам відчуття загального виснаження.

Подорож по Південній Америці закінчилась в Перу. Наші туристи з приємними споминами і багатьма сувенірами повертались з відвідин домі.

Після доповіді А. Серафін відповідав на запитання і пояснював експонати із подорожі, які були виставлені для оглядин зацікавлених і були предметом дискусії над доповіддю.

Ширші сходина продовжались товариською гутиркою і перекускою, яку приготували Світлана Кордуба і Лідія Казевич. На сходинах було присутніх приблизно 75 осіб.

Західні... (Закінчення зі стор. 2)

ня в Києві, за нею слідкували повних два дні, як вона там перебувала. Вікниці й вихопили з рук ручну торбину, коли вона сходила з автобуса. Під час метушні за що торбину, що тривала пару хвилин, ні її „доглядати“, ні поліції, які стояли поблизу, не прийшли й на допомогу. Один тип — зловровий, зразу заступив дорогу її приятелям, які хотіли її рятувати з халепи. Всі чотири напасники вскочили і втекли автомобілем, що туди під'їхав. Після тієї напасти один чоловік підійшов до неї і порадив їй, щоб вона не жалілась перед властями за цей випадок, бо це якраз вони вчинили. Коли ж вона така пожалілась властям, то вони в советській пресі назвали її брехункою.

Якщо американським кореспондентам советський уряд відмовляв дозволу порожувати, або відкрито погрожує, американські власті — готові за це відплатитися. Але американські журналісти не радо жаліються на такі випадки, частинно мабуть тому, що не хочуть роздувати непорозуміння між Америкою і Советським Союзом, а — частинно тому, щоб не робити поганих відносин із урядом СССР ще гіршими. Деяких журналістів можна „присмирити“ погрозами, вони ж бо бояться, щоб не втратити візду поза Москву, зустріч із високою советською „знаттю“, дозволу фотографувати або можливості інтерв'ю з Горбачовим.

Про справу Данилова

Енн Геррелс, пише, що кожний чужинський журналіст у Москві є осторожний, але, правдоподібно, бути досить осторожним у цій країні „зла“, як її вірно

охрестив президент Реген, нелегко. Справа Данилова була підготовлювана довгий час. Уже в 1984 році КГБ шукало „свідків“, які свідчили б проти нього; три дні перед тим, як Дейвід Голдфарб, жидівський науковець, мав отримати візу на виїзд із Советського Союзу, кагебісти вступили до його помешкання „на розмову“. Вони показали йому фото Данилова, як він виходив з його, Голдфарба, помешкання, і казали йому, щоб запросив Данилова до себе тоді, коли вони — кагебісти, будуть чекати на нього в його помешканні. Голдфарб відмовився це зробити, хоч певно зрозумів, що він дорого за що відмову заплатить. Так і сталося: його дозвіл на еміграцію негайно відкликано. КГБ наїшло когось іншого, що виконав їхнє веління.

Західні журналісти тепер навчилися того, у що раніше не хотіли вірити. Немає способу оминати пастки, якщо советські власті вирішили, що в їх інтересі є спіймати закладника. Дехто говорив, що, мовляв, Данилов був нерозумний, що прийняв пакет. Але усі західні журналісти необачно домілять це неписане правило. Якщо б КГБ не спіймало Данилова в парку — воно було б це якось зробило в іншому місці. Кожний закордонний журналіст, хто працював у Москві, міг найтись в тій вісім на десять стіп тюремній й келії, де сидів Данилов. Але чи це має означати, — питає Енн Геррелс, — що західні журналісти мають перестати діяти як вільні кореспонденти в цій советським урядом контрольованій тюрмі?

„Я думаю, що ні“, — закінчує вона цю свою шкаву розповідь про важке життя і працю чужинських журналістів у комуністичній тюрмі народів.

ДОСТАВА ЗБРОЇ, амуніції, військового вряду, медикаментів і харчів із Ель Сальвадору до Нікарагуа для антикомуністичних повстанців „контрас“, погіршила відносини Сальвадору із З'єднаними Штатами Америки, бо як виказалося, уряд Ель Сальвадору давав дозвіл для приватних компаній, організацій і осіб використовувати його територію для постачання повстанців потрібними матеріалами. Випадок із збитим літаком з американськими летунами на борті і суд, який тепер відбувається в Нікарагуа над одним із пілотів, Юджіном Газефасом, поставив також під загрозу заплановану легальну допомогу ЗСА для повстанців, яку вже схвалив Конгрес у висоті 100 мільйонів доларів. Білий Дім і Державний департамент все ще твердять, що доставою із Ель Сальвадору займалися приватні люди і організації і що Адміністрація президента Роналда Регена не мала нічого спільного з тим „бизнесом“.

ЛІДЕРИ АНТИСАНДІНІСТСЬКОЇ емігрантської громади, яка об'єднала нікарагуанців, що проживають у З'єднаних Штатах Америки, провели нараду в Маямі, Флориді. Всі вони колись були противниками правого режиму Самози. Тепер вони підкреслюють, що стали „контрас“ — противниками сандиністів.

В ЧЕТВЕРТУ НЕЗМІННО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ мого Незабутнього МУЖА бл. п. проф. д-ра

МИХАЙЛА ДУДРИ

будуть відслужені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

в п'ятницю, 31-го жовтня 1986 року в українських католицьких церквах:

Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш., год. 8:25;

катедри св. Володимира в Стемфорді, Конн., год. 7:30.

Рідних, Приятелів і Знайомих прошу в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

ДАРІЯ — дружина

Помолімося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедри Українознавства

Впрен. о. крилошанин Петро Огірко відслужить Заупокійну святу Літургію в п'ятницю, 31-го жовтня 1986 року, о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Покрови Пресвятої Богородиці в Озон Парку, Н. Й., за Блаженної Пам'яті:

АНТОНА БЕРЕГУЛЬКУ

МАРІЮ БОРИСТЕН-ТКАЧ

МИХАЙЛА ДУДРУ

інж. РОМАНА КОБРИНСЬКОГО

МИХАЙЛА ПЛЕШКАНА

ТЕОДОРА САРАХМАНА

ТЕКЛО САРАХМАНА

МИХАЙЛА СТЕФАНОВА

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Помоліться в часі відправин Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевисшнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА

ФОНДУ КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 21-го жовтня 1986 р. в Джерзі Сіті, Н. Дж. відійшов у Вічність наш Найдорожчий БРАТ

бл. п.

ПЕТРО ПОБІГУН

ПАРАСТАС в четвер, 23-го жовтня 1986 р. о год. 7:30 веч. в Riggio Funeral Home 3205 Kennedy Blvd. Jersey City, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 24-го жовтня 1986 р. з того ж заведення о год. 8:30 ранку до української католицької церкви св. Петра і Павла. ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9:30 ранку, а оспілку на українській православній цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавид Брук, Н. Дж.

В смутку:

брат — ІВАН, Кардіф, Південна Валія, Англія

сестра — МИХАЙЛИНА ТРОНАР, Польща

брат — НИКОЛАЙ, Україна

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 8-го жовтня 1986 року, по короткій і важкій недугі, відійшла до Вічності

бл. п.

МАРІЯ з дому МОЙСАК ГОРОХОВЯНКА

народжена 3-го грудня 1909 року в Стрині, була вчителька в Дашеві та вдова по двінадцятилітній Евстахії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 24-го жовтня 1986 р. в українській католицькій церкві св. Покрови в Торонто, Канада.

Сестра — ІРИНА ДУВАЛО

Тіточка сестра — МАРІЯ БЕРЕЗОВСЬКА з чоловіком і родиною

Похресниця — АDRІАНА РАДЕЛИЦЬКА та ПЕТРО і ГЕНА СТАСІВ з родиною

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду складає щирі подяку усім вельмишановним жертводавцям і зборщикам

Всі дані на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна віддати від податку IRS No. 23-74380645. Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa 19117

Збірка під час похорону бл. п. Богдана Стефанишина Філадельфія, Па. зложили

50.00 дол. — Олена Кузьмінська

по 20.00 дол. — Іван і Анна Квік, Андрій і Галина Стахів Роман і Марія Циган з родиною

15.00 дол. — Микола і Марія Касян

по 10.00 дол. — Василь і Анна Середя, Анна Ткач, Василь і Оксана Колінко

Замість квітів на могилу бл. п. Богдана Стефанишина зложили

по 20.00 дол. — Богдан і Катерина Бурбело, Володимир і Марічка Мелько

15.00 дол. — м-р Олександр Луцький

10.00 дол. — Іван і Стефанія Ракоши

Збірка під час трини бл. п. Марії Чернобай в Колчестері, Конн., переслав інж. Максим Коцур, зложили

по 50.00 дол. — інж. Максим і Тереса Коцур, Богдан і Соня Качорівські, Евдокія Степмах

40.00 дол. — Михайло і Роза Пятини

28.00 дол. (40.00 кан. дол.) — Родина Коцур (Торонто)

по 20.00 дол. — Текля Віргун, Василь Бістрияк, Володимир і Галина Король, Євген і Юлія Товнаш, Анна Сташко, Стефан Гладун, Мiron і Віра Яворівські;

